

UNES VACANCES UN TANT DESSASTROSES...

Aquell dia en Pau es va despertar a les vuit. El primer que va fer va ser pensar en el dia tan magnífic que li espera per davant. Va donar un bot des del llit al terra i va obrir la finestra per veure quin dia feia. Va veure un cel blau i brillant, amb un sol esplèndid. Va baixar les escales de la seva casa enmig de la muntanya per esmorzar ràpidament un got de llet amb galetes. Al Pau li agradava molt esmorzar a la casa de la muntanya.

No obstant, abans de marxar va recordar que tenia que netejar la gàbia de la seva mascota Ralph.

El Ralph era un hámster comú que li havien regalat els seus pares per treure bones notes en matemàtiques i català. La gàbia d'en Ralph estava al menjador. Un menjador molt gran amb una llar de foc feta de pedra i just al mig una taula de fusta.

Aquell dia sobre la taula, els seus pares li havien deixat l'esmorzar, que era un entrepà de pa de motllo amb pernil dolç amb oli del poble dels seus avis. Quan estava esmorzant, va recordar que tenia que preparar la motxilla, va pujar al terrat perquè ahir el Ralph, es va pixar sobre la motxilla i la van tenir que rentar. La motxilla era groga i taronja amb dos cremalleres i molt gran, li van regalar els seus tiets per al seu aniversari. Dins de la motxilla, va posar l'entrepà, el banyador, i les tovalloles. A una de les butxaques va posar també les ulleres i el tub. Li agradava molt fer esnòrquel.

Després de fer la motxilla va baixar amb el seu pare a esperar la seva mare que anava amb la furgoneta a buscar-los. Mentrestant en Pau, va observar que sota un dels arbres que hi havia davant de casa hi havia una serp prenent el sol. La serp era molt petita era de color marró i tenia dibuixada com una escala al llarg del seu cos.

Després de deu minuts d'esperar, va arribar la mare amb la furgoneta. Van pujar-hi tot i de seguida van començar a cantar cançons per fer el viatge més curt.

Al cap de 3 hores van arribar al Cap Ras, un espai protegit amb platges i boscos que hi ha prop de Llançà.

El primer que van veure quan van arribar va ser una muntanya de sorra molt gran amb una platja a l'altre costat. Van descarregar la furgoneta i van posar les tovalloles a terra, van clavar el para-sol i va deixar la motxilla sota el para-sol.

Just en aquell moment, quan estava tot descarregat en Pau es va donar compte que s'havia oblidat el seu peluix.

El peluix d'en Pau es deia Cuca, era un gos marró que el tenia des de que va néixer. En Pau dormia sempre amb el seu peluix i aquell matí li havia promès que aniria amb ell.

Just quan en Pau anava a fer un bany ve sentir una olor a fum i va escoltar sirenes, eren els bombers. En Pau i els seus pares es van apropar a una zona de bosc on un bomber li va explicar que una ampolla havia fet de lupa amb el sol i havia cremat uns arbres, però que no era res greu.

Quan ja van marxar els bombers, en Pau va fer un bany i va bussejar amb els peixos. En aquella platja hi havien uns peixos daurats i petits anomenats oblades. S'ho estava passant molt bé, perquè quan movia els peus venien els peixos.

Però de cop, va escoltar un brbrbrrrrr, era un tro! I va cridar "MAMAAA" i la mare, va venir corrents, estava veient que el cel ja no era blau, era gris.

En Pau, tenia por de sortir sol de l'aigua pels trons, així que la seva mare el va anar a buscar.

Quan la seva mare l'estava secant ràpidament, li va caure com una boleta de gel al cap al Pau. Estava començant a caure calamarsa. Van anar corrents a fer-se un refugi amb un impermeable i troncs. I van aprofitar per berenar en aquell refugi que es van fer. De sobte va passar una escola cantant sol solet vine'm a veure vine'm a veure...

El paisatge que estava veient en Pau en aquell moment eren molts pins alts, sorra, pedres i davant de tot la platja.

Quan van acabar de berenar, ja havia parat una mica de tronar i de granissar. Va sentir el soroll d'un vaixell, era l'amic del seu pare va passar a recollir-los en vaixell.

El vaixell era gran, feia 15 metres de llarg, tenia dos passadissos i en un d'ells un lavabo, i a l'altre tenia una porta per anar a la cabina del capità. En Jordi és un pescador que tenia un vaixell amb el que cada matí sortia a pescar. Els pares d'en Pau el van conèixer un dia que van anar a comprar peix al port. Cada cop que els pares d'en Pau anaven a Llançà, el trucaven per quedar al seu vaixell i xerrar una estona.

Després de dos hores de navegar, ja tocava tornar, així que van recollir-ho tot i van baixar del vaixell d'en Jordi i es van acomiadar i van començar la tornada cap a casa.

En pau es va dormir de seguida a la furgoneta, perquè estava cansat i ja era de nit.

De sobte els pares de en Pau van sentir un blom blom blom blom..., era una roda que s'havia punxat. Van trucar al RAC i els van venir a buscar-los per portar-los a casa.

Quan van arribar a casa seva, en Pau es va banyar i de seguida es va anar a dormir. Els pares es van quedar a recollir-ho tot. Abans de dormir-se van pensar que en pobre Pau s'havia quedat sense jugar a la platja i sense banyar-se. Pobret, van pensar.

Pensant amb en Pau, van planejar un pla per demà.

Al matí següent els pares d'en Pau el van despertar i li van dir que correués, que tenien una sorpresa ja que ahir la sortida no va sortir gens bé.

En Pau es va vestir ràpid. Estava tot preparat! El dinar, la beguda..., tot.

En Pau no tenia ni idea d'on anava, però tenia esperança de què anaven a algun lloc especial.

Van arribar al lloc i en Pau ja ho reconeixia, era el seu lloc preferit. Eren les Illes Medes!

Li agradava tant aquell lloc que es va memoritzar el nom de les set Illes, que són: El Medallot, La Meda Gran, La Meda Petita, El Carall Bernat, les Ferranelles, el Tascó Gran i el Tascó Petit.

La que més li agradava al Pau era la Illa de la Meda Gran perquè hi havia posidònia. Al Pau li agradava molt fer esnòrquel amb el tub i les ulleres i veure els peixos que s'amagaven entre les fulles de la posidònia. La posidònia és una planta aquàtica que viu al fons del mar.

Així que es van muntar al vaixell d'un altre amic de la infància que té el seu pare. Van anar a bussejar a mig del mar de la Meda Gran i s'ho van passar molt bé. L'amic del seu pare li va dir que si volien, que es quedessin a un hotel que hi havia allà. El pare d'en Pau i la mare, li van dir que no, però en Pau volia, i es va posar a plorar. Així que els seus pares van pensar que com estava traient molt bones notes i es portava molt bé, que anirien a l'hotel. Però primer van anar a casa a buscar el peluix i la roba i la a posar-li menjar al Ralph.

Van anar a l'hotel i un guia turístic, li va ensenyar tot l'hotel, era molt blanc, molt gran i molt bonic. Van passar allà dos dies i a més amb les despeses pagades. Tota la família s'ho van passar molt bé. Era un hotel amb piscina i gespa on en Pau podia jugar amb el peluix.

Després de dos dies va arribar el moment de tornar. Així que van fer les maletes i van anar a deixar-les a la furgoneta.

La furgoneta estava aparcada just davant de la platja, al sol, de forma que quan van obrir les portes semblava un forn!

Després d'una estona amb les portes obertes van carregar-ho tot i van decidir tornar. Després de dos hores van arribar a casa. En Pau va seure sota l'arbre on havia vist la serp. Va pensar que les vacances havien començat un tant desatrosses, però que tot s'havia arreglat després de passar el dia a les Illes Medes.

Perquè les Illes Medes ho arreglen tot!

En Pau, es va estirar al llit, va abraçar el seu peluix, i va començar a somiar.